

Στό τέλος λέω, αυτοί τὰ φταίνε, αφού οί δρόμοι
δπου μου δείχνουν, με πηγαίνουν ελοι
στο κιβδηλοποιείο μου τή νύχτα.

Ίουνης 1975

Η ΠΟΛΗ ΠΥΚΝΩΣΕ ΑΠΟ ΠΛΗΘΗ

☆

Ή πόλη πύκνωσε από πλήθη. Λεωφορεία, ταξί και γιωταχῆδες,
υπόγεια μετρό, κέντρα τῆς νύχτας, καφωδία και πόρνες
και κίναιοι και ἱσκιόι που ἔρχονται και χάνονται ἀγγίζοντας
κορμιά παιδιῶν που σὰ ροδάκινα ὠριμάζουν. Ἡ Μαίρη
τὸ πιὸ γλυκὸ κεράσι τοῦ περιβολιοῦ, νεκρή ἀνευρέθη στὸν ὑπόνομο.
Σέξ, L.S.D., χαλαί και μιὰ χαρακιά στά στήθη ἀπὸ χέρι
ἀγνωστου. Ἡ πόλη μέσ' στά φῶτα. Ξενύχτηδες τρέχουν ἀπελπισμένοι
και διαστικοί στις ἡδονές τῆς νύχτας. Αὔφου μιλήσαν
γιά τὴν Κύπρο τῇ χαμένη, τῇ Δημοκρατία που χτίζεται
και γιά τὴ νίκη σὲ πιθανή ἐμπλοκή σὲ πόλεμο. Ἑλληνες ἄνθρωποι
ἀθῶοι, μοιχοί, ὑποκριτές, προδότες και πατριῶτες,
ταγμένοι ἐδῶ κι' ἄλλος ἐκεῖ, κομμουνιστές, φασίστες
βασιλόφρονες, δημόσιοι λειτουργοί και χονδρεμπόροι
νέοι και νέες, δπου καρτεροῦν νὰ φτάσουν τὰ τριάντα
γιά ν' ἀπιστήσουν στίς ἀμφισβητήσεις τους. Σκοτώνει
ἕνας τὸν ἄλλο και κανεὶς δὲ χάνεται. Ἀηδόνια - ἐλπίδες
μὲ τὸ ράμφος τους τραβοῦν τὴ σφαῖρα ἀπ' τὴν πληγή. Κοιμάται ὁ πόνος.
Κι' ἡ νύχτα εἰς τὸν καθένα δείχνει τὸ ἀδιέξοδο. Φεύγοντας λένε:
—Αὐτὴ ναι ἡ πόλη, αὐτοὶ ναι οἱ ἄνθρωποι κι' αὐτὴ ναι ἡ μάσκα
τῆς ζωῆς. Καὶ ρίχνουν τὸ περιστρόφο στὸ βόθρο.

Ίουνης 1975

Ἀνέκδοτα:

Ἀπὸ τὴ σειρά: ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΟΤΗΤΑΣ Δ'

NANA ΗΣΑΪΑ

PALLACE HOTEL

☆

Τεράστιο.

Τετράγωνο.

Χρειάζεται πολλή προσοχή γιά νὰ ὑπάρξει κανεὶς μέσα.

Κρύσταλλα.

Μαῦρα μάρμαρα.

Λαμπερά τραπεζάκια

και πάνω τους

ἀντικείμενα ἀπὸ γυαλί.

Σκαλοπάτια ἀπὸ μέταλλα λευκά.

Ἀχρωμα χέρια σὲ ἐξυπηρετοῦν.